

KATİLSİNİZ

Mekke’de İslam’ın yayılmasını engelleyemeyen müşrikler sonunda işi cinayete vardırdı. Müşrik Ebu Cehil, Yasir ve eşi Sümeyye’yi müslüman oldukları için işkence ile öldürdü.

Müşrikler müslümanlara açıktan işkencelerine devam ediyor. Bu işkencelerden nasibini almayan savunmasız müslüman neredeyse kalmadı. İşkence gören Müslümanların feryatları Mekke semalarında her gün daha da katlanarak yankılanıyor. İşkenceciler artık işi cinayete vardırdı.

Mekke’nin Ortasında Cinayet

Müşriklerin son hedefi ise Mahzumoğulları’ndan Ebu Huzeyfe B. Muğire’nin himayesinde olan Yasir Ailesi oldu. Bir haftadır başta Mahzumoğulları olmak üzere bütün müşrikler, çekilmez işkenceler ve eziyetlerle Yasir Ailesi’ne yapmaktaydılar.

Onlar boyun eğmedikçe müşrikler işkencelerini daha da arttırdı. Yasir’in bacaklarını iki ayrı deveye bağlayıp develeri ters yöne sürdüler ve Yasir’i parçalayarak şehit ettiler. Yasir’in ardından karısı Sümeyye de Ebu Cehil tarafından mızrakla şehit edildi. Yasir ve Sümeyye İslam’ın ilk şehitleri oldu.

Devamı 3. Sayfada...

ÜMMÜ ZER

ZALİMLER İÇİN YAŞASIN CEHENNEM

Birkaç gün önce akşam namazı saatlerinde Allah Rasulü (a.s.) ile beraberdik. Bizlere Burûc Suresinin şu ayetlerini okudu: *“Kahroldu o hendeğin sahipleri, O çıralı ateşin, Hani o ateşin başına oturmuşlar, Müminlere yaptıklarını seyrediyorlardı. Müminlere kızmalarının sebebi de, onların yalnız çok güçlü ve övgüye lâyık olan Allah'a iman etmeleri idi.”*

Yüce Allah Kur’an-ı Kerim’de çokça kez kendi dinine inananların ne gibi sorunlarla, dertlerle karşılaşacaklarından bahsetmiştir. İşte Ashabı Uhdud da onlardan bir tanesi. Ayetler Yemen’de yahudi hükümdar Zu’nuvas döneminde hristiyan olduğu için işkence ve zulümlere maruz kalanları bize hatırlatıyor. Zalimler sadece inançlarından dolayı Yemen’deki hristiyanları içi ateş dolu çukurlara atarak öldürmüşlerdi. Ve tüm Arabistan’ın gözü önünde yaşanan bu zulümler henüz yaşlılarımızın hafızalarındaiken şimdi de Mekke’de sokak ortasında işlenen cinayetlere, işkencelere rastlıyoruz.

İnen ayetler bize zulme dayalı tüm düzenlerin er ya da geç tarihe karıştığını anlatıyor. İşte Buruc Suresi ayetleri bize dünün ve bugünün işkencecilerinden, Ashab-ı Uhdud’dan lanetleyerek bahsediyor.

Devamı 2. Sayfada..

BİR ELİME AY’I BİR ELİME GÜNEŞ’İ VERSENİZ VAZGEÇMEM

Allah Rasulü (a.s.) Dar’un Nedve’nin adına kendisiyle görüşen ve “Vazgeç artık” diyen amcası Ebu Talip’i büyük bir kararlılıkla reddetti ve Mekke müşriklerini çok rahatsız edecek bir cevap verdi: “Ey amca! Güneş’i sağ elime Ay’ı da sol elime verseler, ben yine bu dinden, bu tebliğden vazgeçmem. Ya Allah bu dini hâkim kılar yahut ben bu din uğruna canımı veririm.”

Dar’un Nedve’den Yeni Hamle

İslam dininin hızla yayılmasına bir türlü engel olamayan müşrikler, çareyi Peygamber Efendimizi ikna ederek davasından vazgeçirmekte aradılar.

Dar’un Nedve’nin ileri gelenleri, bu kez de Kâbe’nin yanında toplanma kararı aldılar. Toplantılarının tek gündemi bir süredir çok rahatsız oldukları bir konu olan, İslam dininin Mekke’de bu kadar hızlı yayılmasının nasıl engelleneceğiydi.

Atalarının dinini ve putlarının itibarının zedelendiğini düşünen Mekkeli müşrikler kendilerinin yanlış yolda olduğunu söyleyen Resulullah’a karşı çok öfkelenmişlerdi. Yapılan istişare toplantısı sonucunda birçok önemli karar alındı. Daha önce Resulullah’a engel olamamalarının tek bir sebebi vardı.

Devamı 2. Sayfada..

RASULULLAH’A SALDIRILAR HIZ KESMİYOR

Mekke’de müşrikler bir yandan müminlere eziyet ve işkence etmeyi sürdürürken bir taraftan da her fırsatta; Allah Rasulü (a.s.) ‘a saldırmaktan geri durmuyor.

Amcası Ebu Leheb’in Allah Rasulü’ne saldırıları, Ebu Leheb’i kardeşi Hamza ile karşı karşıya getirdi. İki kardeş arasında geçen hafta Kabe’de yaşanan tartışma Mekke gündemine damgasını vurdu. Olaya tanıklık eden bir Mekkeli muhabirimize şun-

ları anlattı:

”Kabe’ye doğru ibadet etmeye gidiyorduk, Muhammed ise karşıda Kabe’ye doğru namaz kılıyordu. Ebu Leheb’ in elinde bir kovayla Muhammed’e yaklaştığını görünce anlam veremedik. Ebu Leheb’ in ardından da Hamza geliyordu. Ebu Leheb kovayı neredeyse Muhammed’in başından aşağı dökecekti ki, Hamza kovayı alıp Ebu Leheb’ in başından aşağı döktü.

Devamı 2. Sayfada..

ÜMMÜ ZER

ZALİMLER İÇİN
YAŞASIN CEHENNEM

1.Sayfadan devam

“Hazırladıkları hendekleri tutuşturulmuş ateşle doldurarak, onun çevresinde oturup, iman edenlere dinlerinden dönmeleri için yapılan işkenceyi seyredenlerin canı çıksın!” (Buruc 4-7)

Zalimlerin bütün işkencelere rağmen iman edenler, asla inançlarından vazgeçemediler, vazgeçmiyorlar.. Asla pes etmediler. Dünün Ashabı Uhdud’u inananların pes etmemesi üzerine geniş hendekler kazarak içine ateş yakmışlardı. Büyük kalabalıkların gözleri önünde iman edenleri ateşlere atmışlar ve eğlenmek maksadıyla bu acı sahneyi zevkle seyretmişlerdi...

Geride bıraktığımız iki yılda Mekkeli müşrikler de aynı Ashab-ı Uhdud gibi iman edenlere akla hayale gelebilecek her türlü işkenceyi uyguladılar. Alay ve kınamaların, kara propagandaların, baskının da işe yaramadığını gören kâfirler bedensel işkenceye başladılar. İman etmiş köleleri kırbaçlıyor, dövüyor ve aç ve susuz bırakıyorlar. En sonunda işi cinayete kadar vardırıdılar. İslam ilk şehitlerini verdi. Ellerinden ve kollarından develere bağlanıp parçalanarak şehadete yükselen Yasir ve onun karını mızrak saplayarak şehit ettikleri muzaffer eşi Sümeyye...

Onlar davamız uğruna Yüce Allah’ın huzuruna ilk kavuşan şehitlerimiz. Biliyoruz ki onlar cennetler ve biliyoruz ki cehennem, zalimleri beklemektedir. Ancak Mekkeliler durmadılar, durmuyorlar. Geçen hafta Mekke’de yürürken Ümm-i Enmar’ın iman etmiş kölesi Habbab b. Eret’e yaptığı işkenceye şahit oldum. Öğle sıcağında Habbab’ı (r.a.) Mekke’nin alev alev yanan kızgın kumlarına yatırdılar. Nefes kesen işkenceler altında ona ‘Muhammed hakkında ne diyorsun?’ diye sordular. O da “O, Allah’ın kulu ve elçisidir. Bizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için hak dini getirmiştir” cevabını verdi. Lat ve Uzza hakkında ne dersin?” dediler “Onlar, sağır, dilsiz, fayda ve zararları olmayan putlardır” cevabını verdi. Bunun üzerine kızgın taşları getirdiler. Habbab’ın (r.a.) sırtına, omuzlarına yapıştırdılar. Kor gibi yanan o taşları omuzlarının yağı eriyinceye kadar üzerinde bıraktılar. Bunca işkenceye rağmen ne müminler ne de Allah Rasulü asla davasından vazgeçmedi, vazgeçmeyecek.

Müşriklerin eğer bu davadan vazgeçerse ona istediği her şeyi vereceklerini aksi takdirde onu öldüreceklerini söylemesi üzerine Ebu Talip Peygamberimize gidip ona “bu davadan vazgeçmesini” söyledi. Ancak Hz. Muhammed ona bütün kararlılığıyla “Ey Amca! Güneş’i sağ elime Ay’ı da sol elime verseler, vallahi ben bu dinden, bu tebliğden vazgeçmem!” dedi. Bunun üzerine Ebu Talip yeğenini arkasına alarak onu müşriklerden korudu.

Hâlâ devam eden işkenceler Müslümanların sayısını azaltmadı. Azaltmayacak da. Yüce Allah Buruc Suresi’nin devamında işkence eden kâfirleri azaptan işte böyle haberdar ediyor: “*İnanan erkek ve kadınlara işkence yapıp sonra da tevbe etmeyenlere cehennem azabı ve yangın azabı vardır.*” Allah’ın azabı kafirlerin üzerine olacaktır. Bütün bu işkenceler, bu baskılar müslümanların canını yakmak yerine bilakis dinimize bağlılıklarını artırıyor. İslam işkencelerden kan içinde kalmış kucaklarda şahlanıyor, yayılıyor.

İnanıyorum ve biliyorum ki İslam tıpkı Hz. İsa’nın, Hz. Musa’nın, Hz. İbrahim’in ve de Hz. Muhammed’den evvelki tüm peygamberlerin getirdiği din gibi şahlanacaktır. Bütün bu zulümler son bulacak, Müslümanlar feraha ulaşacaktır.

Zalimler İçin Yaşasın Cehennem!

BİR ELİME AYI
BİR ELİME GÜNEŞİ VERSENİZ
VAZGEÇMEM

1.Sayfadan devam

O da Resulullah’a yönelik fiili engelin aileler arasında gizli husumetleri açığa çıkarmasıydı. Mekke’yi kana boyayacak bir iç savaşın fitilini ateşlemesinden korktuklarını açıklayan Velid b. Muğire, Dar ‘un Nedve meclisi ile birlikte aileler arasında gerilime neden olmadan Resulullah’ı engellemenin yolunu aradılar. Sonuç olarak Kureyş’in ileri gelenlerinden, ayrıca amcası olan Ebu Talib’le görüşülmesi ve pazarlık yapılmasında konusunda ortak karara vardı.

Resulullah’ı Durdurmak İçin Her Çareyi Deniyorlar
Ertesi gün öğle saatlerinde Ebu Talip Darun Nedve meclisine giriş yaptı. Ajanslarımızdan alınan bilgiye göre mecliste Ebu Talib’i kalabalık bir heyet karşıladı. Toplantı 45 dakika kadar sürdü. Çıkışta gazetecilerin sorularını yanıtlamaktan kaçınan Ebu Talib, gazetecilerin ısrarı üzerine bir basın açıklaması yapacağını duyurdu.

Tehditler Ebu Talib’i Korkuttu

Akşam namazı sonrası Kabe’nin önünde gazetecilerin karşısına çıkan Ebu Talip toplantı hakkında gerekli detayları paylaştı: “Başta Ebu Cehil olmak üzere Mekkeli müşrikler her gün bir kölenin, yoksulun Resulullah’ın davetini kabul ettiğini görüyor ve duyuyorlar. Artık Mekke’de iki ayrı toplum söz konusu. Biri sayı itibarıyla çokluğu temsil eden müşrikler; diğeri ise sayı olarak müşriklerle oranla az olsalar dahi inançlarında samimi ve inançları uğruna her şeylerini feda etmekten çekinmeyen, dolayısıyla insanlara boyun eğmeyen ve statükoya baş kaldıran müminler topluluğudur.

Her yeni ayetle İslam’ın özelliklerini daha ayrıntılı şekilde bilindikçe ve İslam’a mensup olanlar çoğalıp müminlerle müşrikler arasında ayrılıklar, tartışmalar çoğaldıkça, Mekke toplumu daha da gergin bir atmosfere sürükleniyor. Bu durum yüzünden Resulullah’a karşı kin ve düşmanlıkları iyice artmış olan Ebu Cehil, Amr b. Hişam, Utbe b. Rebia gibi Darun Nedve’nin ileri gelenlerini benimle görüşmeye sürüklemiş olmalı. Görüşme talebinde bulunduklarında hemen kabul ettim çünkü bizim cevabımız belliydi. Toplantı salonunda beni oldukça kalabalık bir heyet karşıladı. Konuşmaya ilk olarak Velid b. Muğire başladı.

“Ey Ebu Talib! Yeğenin putlarımızı ve dini inançlarımızı kötiledi, akılsız olduğumuzu, babalarımızın, dedelerimizin yanlış yolda gitmiş olduklarını söyleyip durdu. Şimdi sen ya onu bunları yapmaktan vazgeçirirsin ya da söylemekten alıkoyma ya da aradan çekil.”

Açıkçası Muğire’nin bu tehditkâr sözleri beni şaşırttı. Muğire’nin ardından Ebu Cehil konuştu.

“Ey Ebu Talip! Sen bizim yaşlı ve ileri gelenlerimizden birisin. Yeğenini yaptıklarından vazgeçirmek için sana müracaat ettik. Fakat sen istediğimizi yapmadın. Vallahi, artık, bundan sonra onun babalarımızı, dedelerimizi kötölemesine, bizi akılsızlıkla itham etmesine, ilahlarımıza hakaretlerde bulunmasına asla tahammül edemeyiz. Sen ya onu bunları yapmaktan vazgeçirirsin ya da iki taraftan biri yok oluncaya dek seninle de çarpışırız.”

Bu lafları duyduktan sonra soluğu yeğenim Muhammed’in yanında aldım. İşin gelip bu noktaya dayanmasına haliyle üzülmüştüm. Onunla görüşüp yumuşak, sevgi dolu bir üslupla durumu aktardım.

“Yeğenim! Kavmimin ileri gelenleri bana başvurarak senin onlara dediklerini bana arz ettiler. Ne olursun beni ve kendini düşün. İkimizin de altından kalkamayacağımız işleri üzerimize yükleme. Kavmimin hoşuna gitmeyen sözler söylemekten vazgeç artık” diyerek onu uyardım.

Bunun üzerine Yeğenim Muhammed’in gözleri doldu. Biraz sessizliğinden sonra şunları söyledi:

“Bunu bilesin ki ey amca! Güneş’i sağ elime Ay’ı da sol elime verseler, ben yine bu dinden, bu tebliğden vazgeçmem.

Ya Allah bu dini hâkim kılar yahut ben bu din uğruna canımı veririm.”
Arkasını dönüp gitmekte olan yeğenimin bu üzüntü dolu hali beni çok etkilemişti. Her ne olursa olsun davasına sadık olan Muhammed’ul Emin’di benim yeğenim. Kavmim ve küçüklüğünden beri çok sevdiğim yeğenim arasında kalmak beni çok üze son anıma kadar onu destekleyecektim. Görülmeyecek kadar uzaklaşmadan yanına ulaşarak şöyle söyledim:

“Açıkçası sözlerin beni çok etkiledi. Ey yeğenim, işine devam et ve istediğini yap. Allah’a yemin olsun ki, seni asla herhangi bir şeyden dolayı kimseye teslim etmeyeceğim.””

Açıklamalarından sonra gazetecilerin sorularını yanıtlamadan yine kaçınan Ebu Talib, toplantının tüm ayrıntılarını paylaştığını söyleyerek açıklama yaptığı alandan hızla uzaklaştı.

RASULULLAH’A SALDIRILAR
HIZ KESMİYOR

1 . Sayfadan devam....

O zaman anladık ki kovanın içi pislik ile doluydu. Aralarındaki kısa konuşmadan sonra Hamza uzaklaştı. Ebu Leheb ise Hamza’nın arkasından ‘ahmak’ diye bağırdı.”

Ebu Leheb bu konu hakkında sorulan sorulardan kaçınıyor, aralarında ne konuştukları ise bilinmiyor. Öte yandan Resulullah, amcası Ebu Talib’ ten sonra bir diğer amcası Hamza’nın da desteğini alacak gibi görünüyor.

‘Ey Allah’ım! Kureyş’i Sana Havale Ediyorum.’

Geçtiğimiz hafta Kabe’de Allah Rasulü’ne bir başka saldırı daha gerçekleşti. Kabe’ de namaz kılan Resulullah’ ın secdede iken iki kürek kemiği arasına deve işkembesi koyulduğu haberi duyuldu.

Olay sırasında Ebu Cehil ve Ukbe bin Ebî Muayt’ ın da olduğu ortamda bulunan bir Mekkeli gelişmeleri sırasıyla anlattı. ”Bir grup arkadaş oturmuş günlük hayattan konuşuyorduk. Resulullah’ın Kabe önünde namaz kılmasını görünce ondan bahsetmeye başladık. Daha sonra Ebu Cehil kalkıp “Kim deve işkembesini getirip Muhammed secdedeyken sırtına koyabilir?” diye sordu. Ebî Muayt önceden hazırmış gibi gitti ve Ebu Cehil’in dediği gibi Resulullah secdedeyken tam iki kürek kemiği arasına deve işkembesini boşalttı. Başta Ebu Cehil olmak üzere hepimiz kahkahalara boğulduk. Ama uzun sürmedi. Muhammed’in kızı Fatıma gelip babasının üzerinden deve işkembesini aldı.

Muhammed başını kaldırıncı “Ey Allah’ım! Kureyş’i sana havale ediyorum.” dedi ve bunu üç kez tekrarladı. Ardından “Ey Allah’ım! Amr bin Hişam’ı, Ebu Cehil’ i, Utbe bin Rebia’ yı, Seybe bin Rebia’ yı, Velid bin Utbe’ yi, Umare bin Velid’ i sana havale ediyorum.” deyince doğrusu hepimiz ürktük ve teker teker dağıldık.”

KATIİLSİNİZ

1. Sayfadan devam

Müşrikler tüm dayanılmaz işkencelerine rağmen ne Yasir ne Sümeyye'nin ağzından İslam karşıtı tek kelime bile duyamadılar. İslam'dan vazgeçmeleri için yakıcı güneşin altında, âdeta cehennem ateşi kesilmiş taşlıkta işkencelerini katlayarak sürdürdüler. Yasir ailesi, Mekke'de kendilerini müşriklerden koruyacak kimseleri olmadığı için, Kureyşli müşriklerin ağır zulüm ve işkencelerine direndiler. Zorbalıklara göğüs gerdiler. Onların bu tutumu, müşrik Mekke ileri gelenlerini çileden çıkardı. Yıllardır horladıkları bu insanların kendilerine boyun eğmemesi, zalimlerin öfkelerini her geçen gün biraz daha artırdı.

İşkenceye Rağmen Vazgeçmediler.

Onlar İslam'dan dönmedikçe müşrikler işkencelerini daha da arttırdı. Tüm Mekke'nin gözü önünde işken-

ceye devam ettiler. Sonunda akıl almaz insanlık dışı yöntemlere başvurmadan çekinmediler. Yasir'in bacaklarını iki ayrı deveye bağlayıp develeri ters yöne sürdüler ve Yasir'i parçalayarak şehit ettiler. Yasir'in ardından karısı Sümeyye de Ebu Cehil tarafından mızrakla şehit edildi. Yasir ve Sümeyye İslam'ın ilk şehitleri oldu.

Allah Rasulü Cennetle Onları Müjdelemişti.

Şehit edilmelerinden bir gün önce Allah Rasulü (a.s.) Yasir ailesinin yanına gelerek onlara yardım etmeye çalışmış, fakat müşriklerin işkencelerini durduramamıştı. Yasir ve Sümeyye'ye destek vermek için onlara seslenmiş ve “ Sabredin ey Yasir ailesi! Sizin mükafatınız cennettir. Sabredin ey Yasir ailesi!” diyerek sabır tavsiyesinde bulunmuştu.

O sırada acıdan kıvranan Yasir'in “ Ya Rasulallah! Bu iş daha ne zamana kadar devam edecek?” demesine karşılık Allah Rasulü hüzünlendi.

Kalbimde İman Ferahlığı Var.

Ammar'ın tüm vücudu işkencenin etkisiyle yara almıştı. Ammar bilincini de kaybetmişti. Bir süre sonra bilinci yerine gelen Ammar hemen Allah Rasulü'nün yanına gitmek istedi. Arkadaşları onu kan revan içinde Allah Rasulü'nün yanına taşıdılar.

Ammar'ı , Allah Rasulü 'nün huzuruna taşıyan sahabelerden birinin aktardığına göre Peygamberin yanına giden Ammar tüm olanları Allah Rasulüne anlattı. Annesinin ve babasının gözleri önünde katledişini ve kendisine yapılan işkenceleri, kendisinin çaresizlik ve işkence altında müşriklerin istediklerini söylediğini ifade etti. Bunun üzerine Allah Rasulü Ammar'a

” Müşriklerin dediklerini söylerken kalbini nasıl buldun ey Ammar?” diye sordu.

ve mübarek ellerini açarak şöyle dua etti: “Allah'ım! Yasir Ailesi'nden mağrifetini esirgeme.” duasıyla karşılık verdi. Allah Rasulünün duası Yasir ve Sümeyye'nin imanını ve dayanma gücünü daha arttırdı ve müşriklerin tüm işkencelerine ölümleri pahasına direndiler ve sonunda şehit oldular. "Rabbim Allah'tır" dedikleri için işkenceye uğrayan insanlardan oluşan bir aile, tüm Mekke'nin gözü önünde âdeta yok edildi.

Ammar'a da işkence ettiler.

Müşrikler Sümeyye ve Yasir'in oğlu Ammar'a işkence ettiler. En ağır işkenceler onun üzerinde de denendi.Ammar; Mekke dışındaki kayalıklara götürüldü, giysileri çıkarılarak günün sıcağında kızmış taşlarla dövüldü. Bazı zamanlarda sırtında ateş gezdirip, kızgın güneş altında saatlerce aç ve susuz bıraktılar.

Eğer dininden dönmez ve Lat ve Uzza'nın kendi dininden daha hayırlı olduğunu kabul etmezse işkencelerini bitirmeyecekleri konusunda tehdit ettiler. Ammar sonuna kadar direndi.

Fakat gözleri önünde anne ve babası katledilen Ammar'ın direnci azaldı. Bir süre sonra üzerinde denen işkencelerin etkisiyle bilincini ve muhakemesini kaybetmeye başladı.Adeta işkenceye teslim oldu ve pes etmek zorunda kaldı. Sonunda müşriklerin tekrarlamasını istediği sözleri tekrar etti. Bunun üzerine müşrikler Ammar'ı bıraktılar.

Bu soruya Ammar'ın cevabı tereddütsüz “Kalbimi iman ferahlığı ve rahatlığında, dinime bağlılığımı da demirden daha sağlam buldum.”oldu. Ammar'dan aldığı bu cevap üzerine Peygamber(sav) :” Eğer bir daha işkence yaparlarsa yine aynı sözleri söyle çünkü sen onları kalpten söylemiyorsun.”diyerek Ammar'ı teselli etti. Bir süre sonra Allah Rasulü Ammar'ın bu durumu üzerine Yüce Allah'ın bir ayet indirdiğini belirterek Ammar'ı tekrar teselli etti. Allah Rasulü'nün okuduğu ayetler şunlardı:

“ Kalbi imanla karar bulmuş olduğu halde (küfür kelimesini söylemeye) zorlananlar (ve böylece yalnız dilleriyle söyleyenler) müstesna, kim Allah' a küfrederse onlara şiddetli bir azap vardır; fakat küfre bağrını açanlar üzerine , Allah'tan bir gazap ve kendilerine çok büyük bir azap vardır.” (Nahl suresi 106.ayet)

Şehitlerimiz Cennette İşkenceciler Cehennemdedir.

Ayrıca Allah Rasulü okuduğu bir başka ayetle müslümanlara işkence eden müşriklerin yerinin Cehennem ateşi olduğunu bildirdi. “İnanan erkek ve kadınlara işkence yapıp sonra da tevbe etmeyenlere cehennem azabı vardır. Onlara cehennemin en harlı yeri ayrılmıştır.”

SİYER GAZETESİ

Mayıs 2018

Sayı: 9

siyergazetesi.org

SİYER GAZETESİ ÜCRETSİZDİR.

SİYER GAZETESİ'nin tüm hakları mahfuzdur.

M. EMİN SARAÇ ANADOLU İMAM – HATİP LİSESİ adına
İMTİYAZ SAHİBİ
Vedat Karabayır
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Esra Çifci Dindar

YAYIN KURULU

Zeynep Kınalı
Zeynep Değer
Zeynep Sena Gül
Meryem Nur Sarı
Nazile Alanur Şimşek
Ayşe Zeynep Özdemir
Rümeysa Nur Taşdemir

Rabia Süs
Saliha Yeni
Ayşe Nur Söyler
Rahime Demirci
Zeynep Feyza Çelik
Abide Ayşe Büyükkal
Betül Şüheda Özdemir

SOSYAL MEDYA

Süeda Halis
Zeynep Ertan

TEKNİK DESTEK

Zeynep Sena Gül
Esmâ Göçer
Zehra Bike Özdi

ÇİZGİ-RESİM

İlayda İsi
Serra Aydın

İLETİŞİM

Mehmet Emin Saraç Anadolu İmam-Hatip Lisesi Başakşehir
1. Etap Başak Mahallesi G409 Sokak No:1
Başakşehir / İSTANBUL
Tel: 0505 652 48 15

Temin ve Abonelik : Yusuf Sevim/ 0534 817 46 88

BASKI VE CİLT

Mavi Ofset Basım Yayın San.Tic Ltd. Şti.
Tel: 0(212) 488 25 30

9. SAYIDA FAYDALANILAN KAYNAKLAR

Hamidullah, Muhammed, İslam Peygamberi /Vatandaş, Celalettin, Hz. Muhammed'in Hayatı/ Gazali, Muhammed, Fıkh'us-Sire /Derveze, M.İzzet, et-Tefsir'ul Hadis, c.1 /"Ammar b. Yasir" maddesi, DİA, c.3 ,sy,75-76 / Ergül,Muharrem, Ammar bin Yâsir, İstanbul 1998, Değirmenci Ali, İslam Tarihinden Portreler, İstanbul,2013, Elmalılı Hamdi Yazır, Kur'an Meali, Basım 2014.

YAYININ TÜRÜ: Yaygın süreli, Siyer Gazetesi'nde yayınlanan tüm yazıların ve FSEK ve Basın Kanunu'ndan kaynaklanan her türlü hakları Başakşehir M.Emin Saraç Anadolu İmam-Hatip Lisesi Müdürlüğüne aittir. İzin alınmaksızın kaynak dahi gösterilerek iktibas yapılamaz, çoğaltılamaz, dağıtılamaz.

Web siyergazetesi.org
Email siyergazetesi@gmail.com
Facebook facebook.com/SiyerGazetesi
Twitter twitter.com/SiyerGazetesi
Youtube youtube.com/siyergazetesiorg

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla!

Sizden öncekilerin, Nûh, Âd ve Semûd kavimlerinin ve onlardan sonra Allah'tan başkasının bilmediği kavimlerin haberleri size gelmedi mi? Peygamberleri onlara apaçık belgelerle gelmişti de elleriyle peygamberlerinin ağzını kapatıp *"Muhakkak biz sizinle gönderilenleri inkar ettik. Ve gerçekten bizi çağırdığınız şey hakkında şüphe ve tereddüt içerisindeyiz."* demişlerdi.

Peygamberleri şöyle demişti:

"Hiç gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe edilir mi? O sizi, günahlarınızı bağışlamak için çağırıyor ve belirti bir süreye kadar size müsaade ediyor."

Onlar da: *"Siz de bizim gibi bir insansınız, bizi babalarımızın taptıklarından çevirmek istiyorsunuz. O halde bize açık bir delil getiriniz!"* dediler.

Peygamberleri onlara şöyle demişti:

"Evet biz de ancak sizin gibi bir insanız, fakat Allah kullarından dilediğine nimetini lütfeder ve Allah'ın izni olmadıkça size bir mucize ve delil getirmek bizim haddimiz değildir. Ve müminler artık yalnız Allah'a dayanıp güvenmelidir."

"Ve biz ne diye Allah'a güvenip dayanmayalım ki, O, bizlere yollarımızı dosdoğru gösterdi. Ve kesinlikle bize yaptığınız eziyetlere de dayanacağız, sabredeceğiz; tevekkül edenler hep Allah'a güvenip dayanmalıdır"

İnkâr edenler de peygamberlerine dediler ki:

"Ya mutlaka sizi toprağımızdan çıkaracağız yahut dinimize döneceksiniz!"

Rableri de onlara şöyle vahyetti:

"Biz o zalimleri kesinlikle helak edeceğiz; Ve arkalarından sizi o yere yerleştireceğiz. İşte bu, makamımdan ve tehdidimden korkanlara vaadimdir!"

O zaman peygamberler fetih (yardım) istediler. İnat eden her zorba ise hüsrana uğradı.

(Önce ölüm ve sonra) arkasından da cehennem! Ve orada ona irinli su içirilecek, onu yudum yudum içmeye çalışacak, boğazından geçiremeyecek, ölüm kendisini her taraftan gelip saracak, fakat o bir türlü ölmeyecek, arkasından da şiddetli bir azap gelecek!

Rablerini inkâr edenlerin amelleri, aynen fırtınalı bir günde rüzgarın şiddetle savurduğu bir küle benzer; (dünyada) kazandıklarından hiçbir şey ellerinde kalmaz! İşte asıl sapıklık budur.